

Съгласно член 7, параграф 5, буква г) от Директива 2006/126/ЕО държавите членки следва да използват мрежата за свидетелства за управление на превозно средство на ЕС, след като тя започне да работи. Мрежата за свидетелства за управление на превозно средство на ЕС (RESPER) е изградена и е започнала да работи на 19 януари 2013 г. Тъй като Финландия не се е включила в мрежата за свидетелства за управление на превозно средство на ЕС (RESPER), няма как да се провери дали са изпълнени изискванията за издаване на шофьорска книжка. Останалите държави членки не могат да проверят, в сътрудничество с Финландия, дали изискванията за издаване на шофьорска книжка са изпълнени и изобщо не могат да обменят информация с Финландия по тази мрежа. Поради това обменът на информация съгласно член 15 от Директива 2006/126/ЕО не може да се осъществява по мрежата за свидетелства за управление на превозно средство на ЕС.

(¹) ОВ L 403, стр. 18; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 17, стр. 216.

Иск, предявен на 1 февруари 2016 г. — Европейска комисия/Федерална република Германия

(Дело C-58/16)

(2016/C 118/16)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: W. Mölls и L. Nicolae)

Ответник: Федерална република Германия

Искания на ищеца

- да се установи, че като не е гарантирала, че по отношение на всички пристанища в Северен Рейн-Вестфалия са дефинирани границите на пристанищата, одобрени са оценки на сигурността и плановете за сигурност на пристанищата, и е определен офицер по сигурността на пристанището, Федерална република Германия не е изпълнила задълженията си по член 2, параграф 3, член 6, член 7 и член 9 от Директива 2005/65/ЕО (¹) на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2005 година за повишаване на сигурността на пристанищата.
- да се осъди Федерална република Германия да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

Съгласно член 6 от Директива 2005/65/ЕО държавите членки трябва да осигурят, че се извършват оценки на сигурността на пристанището за пристанищата, включени в настоящата директива, и те се одобряват от съответната държава членка. Съгласно приложение I към Директивата тези оценки на сигурността включват определяне на всички зони, които имат отношение към сигурността на пристанищата, в това число и границите на пристанищата.

Съгласно член 2, параграф 3 държавите членки дефинират за всяко пристанище границите на пристанището, като съответно вземат предвид информацията, получена при оценката на сигурността на пристанището. Параграф 4 се отнася до хипотезата, при която границите на дадено пристанищно съоръжение по смисъла на Регламент (ЕО) № 725/2004 (²) ефективно включват пристанището.

Извършената през 2013 г. проверка установява, че липсва оценка на сигурността за поне 11 от пристанищата в Северен Рейн-Вестфалия, за които се прилага Директива 2005/65/ЕО. От последвалата кореспонденция е видно, че до сега това положение не се е променило.

В поне същия обем липсва и дефиниране на границите на пристанищата, тъй като те отново се основават на оценката на сигурността, както бе посочено по-горе.

Поради това се установява, че Германия не е приложила правилно член 2, параграф 3 и член 6 от Директива 2005/65/ЕО.

Съгласно член 7 от Директива 2005/65/ЕО държавите членки следва да гарантират, че за всяко пристанище, включено в Директивата, е разработен план за сигурност и той е одобрен от съответната държава членка.

В писмо от 21 август 2013 г. германската администрация признава, че по отношение на 11 пристанища в Северен Рейн-Вестфалия, за които се прилага Директива 2005/65/ЕО, липсват планове за сигурност. От последвалата кореспонденция е видно, че до сега това положение не се е променило.

Поради това се установява, че Германия не е приложила правилно член 7 от Директива 2005/65/ЕО.

Съгласно член 9 от Директива 2005/65/ЕО за всяко пристанище, за което се прилага тази Директива се определя офицер по сигурността на пристанището.

В писмо от 21 август 2013 г. германската администрация признава, че по отношение на повечето от пристанищата в Северен Рейн-Вестфалия, за които се прилага Директива 2005/65/ЕО, не е определен такъв офицер по сигурността. От последвалата кореспонденция е видно, че до сега това положение не се е променило.

Поради това се установява, че Германия не е приложила правилно член 9 от Директива 2005/65/ЕО.

⁽¹⁾ ОВ L 310, стр. 28.

⁽²⁾ ОВ L 129, стр. 6.

Жалба, подадена на 5 февруари 2016 г. от la Comunidad Autónoma del País Vasco и Itelazpi, S.A. срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 26 ноември 2015 г. по дело T-462/13, Comunidad Autónoma del País Vasco и Itelazpi/Комисия

(Дело C-66/16 P)

(2016/C 118/17)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподатели: Comunidad Autónoma del País Vasco и Itelazpi, S.A. (представители: J. L. Buendía Sierra и A. Lamadrid de Pablo, адвокати)

Други страни в производството: Европейска комисия и SES Astra

Искания

Жалбоподателите молят Съда:

- да отмени решението на Общия съд от 26 ноември 2015 г.,
- да се произнесе окончателно по жалбата за отмяна и да отмени решението на Комисията от 19 юни 2013 г. ⁽¹⁾,
- да осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

С обжалваното съдебно решение е потвърдено решение на Комисията в областта на държавните помощи, което се отнася до няколко мерки, приети от испанските публичните органи, за да се гарантира, че сигналът на цифровата наземна телевизия (ЦНТ) ще стига до най-отдалечените райони на територията, обитавани само от 2,5 % от населението. В решението на Комисията се признава, че от материална гледна точка при липса на намеса от публичните органи пазарът не предлага тази услуга. Въпреки това Комисията не приема, че става въпрос за услуга от общ икономически интерес (УОИИ), като посочва, че от формална гледна точка тази услуга не е била „ясно“ определена и възложена от публичните органи. Тя твърди, че във всички случаи публичните органи не са компетентни да изберат определена технология при организирането на УОИИ.